

Hier 'n stikky út hoofdstik 3.

Se hoort 'n trekker en kykt op. 't Is Evert. Hij het 'n paar pinken ophaald. Se siet hoe't-y foorsichtig 't hiem opdraait met de treler achter him an.

Se sil hur krekt omdraaie om in 't boek te beginnen, at d'r 'n auto 't hiem oprijt, achter de trekker an. 't Is hur skoanhait.

Ferrast gaat se staan, wort achteran sien deur twee beteuterde katten en set alfast koffy. Niet feul later komme de baide mannen in 'e huus.

'Ha maisy,' sait Tim en klopt hur op 't skouder. 'Hoe is 't met ôns oogappeltsy?'

Hij wiist na hur búk.

Fokje glundert.

'Heel goed. Ik foel my prima. Gaan sitten. Ik hew krekt koffy set.'

Evert pakt de krant en begint de foorpagina te bekiken.

'Wy hewwe 'n probleem,' sait Tim at se alle drie sitte.

'Oh, is mim syk?' fraagt Evert en lait 'e krant fortendaliks del.

'Ni, ni. D'r is niks met ôns. Maar 't gaat om Akke. Aigenlik om Doekle.'

Hij kykt hur een foor een an.

Akke is de sus fan Evert. Se weunt in de stâd en prebeert allenig hur alweer tien-jarige seun Doekle op te foeden. 't Probleem met Akke is, dat Akke meer fan 'e drank hout as fan 'e mînsen om hun hine.

'Het se him weer sloegen?' fraagt Evert met 'n ôfkeurende blik.

'Eh, ni. Niet dat ik weet. Maar 't gaat niet goed.'

Hij fâlt even stil.

Evert en Fokje sêge niks. Se wachte op wat komme sil.

'Akke betaalt de huur niet meer. Se betaalt gyneen reken meer. Se mot meskien hur huus út. Feerder doet se freemder as âns.'

'Aarme Doekle,' sait Fokje met 'n sucht.

Se het 't nefy fan Evert krekt drie keer sien, maar se foelt 'n groate ferbondenhyd met him. Hij waar heel ferlegen, maar se kon an syn ogen sien dat-y pynter is.

'Komt se dan in 't dakloaze preses?' fraagt Evert. 'Of nimme jim hur weer in 'e huus?'

'n Paar jaar leden hewwe Akke en Doekle 'n tal maanden bij hur ouweloï inweund, maar dat waar gyn sukses. Akke leeft hur aigen leven, sonder met een reken te houwen.

'Ni Evert, dat gebeurt niet weer,' sait syn hait en hij doet de lippen stiif opnander. 'Maar dat is moeilik. Akke blyft myn kynd.'

Hij sucht en strykt deur 't haar.

'En nou?' fraagt Fokje. Se nimt 'n slok fan hur koffy.

'Ik weet 't niet...'

'Maar,' sait Evert.

Syn hait kleurt licht.

'Okee, ik hew 'n oplossing foor Doekle bedocht, maar aigenlik weet ik niet at 't wel soa'n goed idee is.'

'Laat hore,' moedigt Fokje him an.

Tim siet na syn hannen die't-y stiif innander hout. Hij is wat senuwachtig.

'Meskien kin Doekle bij jim op de plaats komme. Ja, foor tydlik dan!'